

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

III. Imperator Augustae comitia celebrat: eò inuitatus Lutherus ire ecusat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Hancem ad salutem animae spettare: cuius rationem
soli Deo qui eam creauit, omnes & singuli reddituris sint.
Horum Legatorum unus Michael Cadenus ad sa-
cramenti Cæsari libellum porrexerat, eleganter
adornatum, quo summa doctrinæ Protestantium
continebatur. (h) At Cæsar 12. Septemb. Placen-
tia auditis post deliberationem multam 13. Octo-
bris respondit, ut qui nō esset moram hanc & dilationem
et tantum spectare, ut partes illi interea suas magis
quam confirmarent, omninoque voluit ut factum VVor-
matia superioribus annis decretum, seruaretur; eum
vero qui librum illum attulerat, captiuum iussit deti-
nere; sed is clam consenso equo easit. Hanc re-
pulsam passi Protestantes, alium rursus Conuen-
tum indicunt, Smalcaldiæ ad finem Nouembris,
Anno 1528. futurum ac mox Anno sequenti sub
initium Ianuarij alium, (i) & de Lutheri causa ac
religione defendenda, ac modis belligerendi deli-
berant, nec cessabat eos hortari Lutherus, ut in
commune fatus coirent, & qua bello gerendo necessaria
præpararent: cuius Consilium non Principes modo, sed complures etiam Imperij vrbes amplexæ
fuerunt, Argentinensium exemplo, qui contra ex-
pressas Imperij leges, cum Tigurinis, Bernaribus
& Basileensibus fedus contraxerunt. Vidisse tum
Vulcanias officinas passim armis fabricandis calcen-
te, molerinas conficiendo puluere feruere, ex ar-
mamentarijs machinas ad usum instrui, omnia de-
nique ad Lutheri votum ferri, qui iam diu nihil
magis quam insignem aliquam stragem optarat.

III. Imperator sperans omnes hos motus præ-
sentia sua se discussurum, inditæ Augustam comiti-
tis in Annum 1530. ad 8. Aprilis Bononia, vbi à M.
Clemente VII. V. Cal. marr. coronatus est, serius
in Germaniam proficisciuit, (quo etiam nonnulli
Protestantes Principes, hoc enim nomen sibi iam
sumserant, venerunt.) Saxonæ Elector quam-
primum domi de Cæsaris instituto cognouit, Torga
euocauit Lutherum, Melanchthonem, Po-
meranum & Iustum Ionam admonuit, quid fieri
vellet, (k) communi opera & studio centunculum
consuerunt, & non multo post Saxonem Torga, Co-
burgum & porro Augustam proficisciuit, cum Io-
anne Friderico filio. Venerunt etiam eò Ernestus
& Franciscus Duxes Lunæburgici, & VVolfgangus
Princeps Anhaldinus. Saxonem aliquo vique co-
mitatus fuerat Lutherus: & ille quidem apud Cæ-
sarem & Ferdinandum egerat, ut in vrbe aliqua
Imperiali Luthero interim commorandi fieret fa-

cultas; verum nihil impetrare potuit, quod Cæ-
sar, hoc ad existimationem suam pertinere arbit-
ratus, proscriptionis contra eundem sententiam
reuocare nolle. Nihilominus interiùm in Saxonis
ditione Coburgi (l) (ne sciebat se simulans quod om-
nes sciebant) commorari cum patiebatur. In quo
quam perniciose erratum fuisse res ipsa docuit.
Sed & quæ tua hæc fuit timiditas, o Luthere, qui
quum Apostolum & os Dei te iactares, in publico
tamen apparere, atque elata fronte, etiam cum vi-
tæ periculo, ut veri illi Apostoli, religionis tuae ve-
ritatem defendere non esaus? (m) Huic ergo timido
Prophetæ Coburgi tuto subsistenti, Saxo
Melanchthonem & alios quosdam vilioris moni-
ta Theologos succenturauit: qui vñā cum reli-
quis omnibus quia ad Conuentum illum venerant
eiusdem religionis Theologis communicata sen-
tentia, Confessionis quandam formulam adorna-
rant Torga. Licet vero Saxo ad Lutherum omnia
referret, ut is suo suffragio singula vel approbarer
vel improbarer, (n) bonum tamen ille homo decre-
tum suum interponere noluit, sed ad Saxonem
15. Maij, in hanc rescripsit sententiam: (o) Legisse
se Confessionem sed ad eam adiungere aut quidquam adi-
mere non posse. Sed & corrigere eam non facile sibi futu-
rum, ut quicquid tanta lenitate tractare ista nequaquam pos-
set. Articulo tamen decimo hæc verba ob Sacramen-
tarios adiecit Damnamus secus sentientes. Multis vñ-
dique ad comitia confluentibus, vrbs intra paucos
dies plena fuit concionatorum omnis generis, Lu-
theranorum, Zwinglianorum, Carolstadianorum
&c. ad quorum, veluti Novorum Christianorum, ser-
mones audiendos, ut fieri solet in nouarum rerum
occursu, magna accurrebat hominum frequentia,
quum interiùm circa eos, qui veterem religionem
docebant, solitudo fere esset. Verum post Impe-
ratoris adiecatum editum fuit ut vniuersque partis
concionatores desisterent, donec de religione de-
cidatur.

IV. Initio horum comitiorum accidit quidam
notatu dignum. Imperator sacrum adiuturus
Saxonem adesse iusserat, ac sibi præferre gladium

H h 2 (quod

h Vlenberg. in Vita Lutheri cap. 20. num. 5.
i Vlenbergius Vit. Luth. cap. 20. n. 5. k Vlenberg.
ibid. cap. 21. l Vlenberg. ibid. m Vid. Confess. Snap-
fi, Anno 1555. n Vlenberg. Vita Luth. cap. 23
num. 1. o Hist. de Cœn. fol. 137. & Vlenberg. Vit. Luth.
cap. 21. num. 1.